

EL PAÍS
BLOGS GALICIA

PORTADAINTERNACIONALPOLÍTICA ECONOMÍA CULTURA SOCIEDAD DEPORTES

Ir a Galicia →

VOU EMBORA. ADEUS E GRAZAS

Por Suso de Toro | 14 de julio de 2014

Isto é unha despedida. Hai uns meses que abrí este espazo e xa marcho, non o cerro eu que o cerra o xornal: desaparecen estes blogs. De maneira que non marcho, bótannos. Antes de nada teño que llo agradecer á empresa, ofreceume aloxar un blog nesta web, dubidei e acabei aceptando. A dirección do xornal adopta agora outra decisión e está no seu dereito. Eu sinto perder a compañía de tan bos, boas, xornalistas que penduran nesta páxina de El País para Galiza unha visión do que acontece simplemente imprescindible.

E sinto tamén que se cerra definitivamente unha época para min, chega un momento da vida no que todo van sendo despedidas. Tería que lembrar desde o comezo a miña relación co xornalismo, que acabou entrecetándose coa literatura. Primeiro houbo un neno que se fixo adicto a ler prensa, logo un lector atento de suplementos e suscriptor de revistas literarias, lector analítico das noticias políticas, despois redactor de panfletos, comunicados de prensa e, finalmente, corresponsal do "Ideal Gallego" e de "La Voz de Galicia". Máis tarde, e tendo xa obra literaria publicada, columnista no desaparecido "Diario de Galicia" que dirixiu o amigo Manuel Rivas, logo en "La Voz de Galicia", en "Diario 16", véndose logo sen ter onde publicar e abrindo un blog como pura resistencia persoal ("Botella ao mar"), despois colaborando regularmente en "El País" e "La Vanguardia", esporádicamente en "ABC", "El Mundo", "El Periódico" e nalguna ocasión en xornais de Francia, Alemaña, Italia...

Sobre o que escribimos? Sobre a vida. A vida vivida cada día e tamén os sedimentos da vida que forman ese campo chamado "a cultura". E cultura é toda canta cousa hai que nos deixaron quedar e coa que nos remexemos. Escribimos coa conciencia de que en canto estamos a escribir situámonos fóra da vida, para contemplala desde fóra. Mais, non habemos escribir tanto que nos falte o tempo para vivir un pedacillo, xa que estamos aquí.

SOBRE EL AUTOR

Suso de Toro (Santiago, 1956) é escritor, profesor e comentarista dos asuntos que preocupan ao seu país.

"VOU EMBORA. ADEUS E GRAZAS", así titúlase o [último post escrito por Suso de Toro](#) para o portal de "El País" e asinado o día luns 14 de xullo. No mesmo explica "non o cerro eu, o cerra o xornal: desaparecen estes blogs. De maneira que non marcho, bótannos." O espazo de autor levaba por nome "Botella ao Mar" e comezara a escribirse [en febreiro de 2014](#)

. Tras sinalar que a dirección do xornal "está no seu dereito", deixa no aire posibles razóns políticas: "A liberdade de expresarse libremente ten costes e hai que pagar as facturas".

O artigo fai un resumo reflexivo escrito en primeira persoa do seu pasaxe por El País e o resto da súa andaina polo xornalismo. Afirmar: "Sempre discrepei con importantes ideas de fondo da liña ideolóxica do xornal, a concepción da sociedade e da democracia, a idea de España como nación orgánica, tan debedora da 'España invertebrada' de Ortega, e o lugar que se lle asignaba a Galiza. Non esquezo cando a UCD e o PSOE pactaron deixar a Galiza sen autonomía e, perante as enormes mobilizacións cidadás a reclamar autogoberno, este xornal editorializou o de 'manifestación de caciques'. Non eramos reses conducidos por caciques, eramos cidadás que reclamabamos ao estado español a democracia como galegos".

Nesta última incursión no blog, Suso de Toro aproveita para reafirmar as súas posturas ideolóxicas: "hoxe máis que nunca, España é puramente Madrid"; "Tamén temo que Galicia non dea escapado dun verdadeiro cárcere: a idea de que somos un fracaso"; que tras a guerra e a desaparición do Partido Galeguista, o galeguismo "reformulouse dun xeito que chega até hoxe, pasaron anos e décadas e non se pode ocultar que o xeito no que existe hoxe o galeguismo político non ten o recoñecemento da nosa sociedade". Para finalizar sinalando que "Esa debilidade do galeguismo permitiu que fose a dereita española e o centralismo en xeral quen construíu as novas institucións nadas da autonomía".

Remata a súa despedida cunha recomendación: "E non habemos marchar sen ritmo e ruído, árdelle o eixo! "Highway to Hell". O inferno é o lugar onde van os rapaces que se portan mal".